

[Valdemar Sørensen.]

Industrien som Mellemed fortrinsvis omsat til større Indkøb af Produktionsmaterialer i England, og man kan selvfølgelig ikke i større Udstrækning forhøje den igen for nu at øge vore Indkøb i Tyskland, uden at Industriimporten af engelske Varer samtidig gaar ned. Tror man virkelig inden for Venstre paa Muligheden af en Handelspolitik med en saadan Tilbagegang af Importen fra England som et nærliggende Resultat?

Selvfølgelig tror man det ikke paa de Steder, hvor man selv til Stadighed har været med ved Aftaler og Afgørelser, men jeg tager det for givet, at mange andre har forkyndt Evangeliet om hellere at købe Færdigvarer i Tyskland end lade dem fremstille herhjemme ud fra en ærlig Overbevisning, saa langt Forstaaelsen slog til, og bl. a. var henvist til at gøre det, fordi der ikke her i Rigsdagen gives dem Adgang til at bedømme Forholdene paa Grundlag af paalidelige Oplysninger.

Vil man nu mene, at det burde være os andre ligegyldigt, om de kloge inden for Venstre løber omkring Hjørnerne med de mindre kloge, kan jeg, hvad det foreliggende Spørgsmaal angaar, ikke dele dette ellers naturlige Synspunkt. Det kan nemlig ikke paa nogen Maade være ligegyldigt, om Medlemmer af Rigsdagen, vildført af Tillidsmænd, der ved bedre, end de siger, hildes i den Vrangforestilling og missionerer for den, at en Handelspolitik efter det let-sindige System „hen til Kommoden og tilbavs igen“ lader sig gennemføre uden overhængende Fare for, at Landbrugseksporten taber mere i Vest, end den vinder i Syd ... (Prieme: Kan vi dog ikke blive fri for den Slags her paa Rigsdagen?). De kan sikkert faa Ordet for Deres Slags bagefter, Hr. Prieme. — Jeg slutter mig derfor til det ærede Medlem Hr. Steen og beder som han den højt-ærede Handelsminister medvirke til, at der snarest skabes et Organ for Rigsdagens direkte Medvirkning ved Valutaordningens Administration. Ogsaa ærede Medlemmer af Venstre vil da, saafremt man ikke netop vælger Landstingsmand Hauch til Medlem af et saadant Udvalg, her kunne hente sig en mindre kompromitterende Opfattelse af Kendsgerninger vedrørende Importreguleringen end den, Partiet har givet til Kende under Valgkampagnen.

Det er ogsaa min Overbevisning, at Genoprettelsen af et saadant Udvalg paa mange andre Punkter vil kunne gøre Nytte. Jeg tænker bl. a. her paa den stadig staaende

Strid angaaende Udnyttelsen af de udstedte Valutaattester, om hvilken Meningerne er modstridende og øjensynligt har meget ondt ved at forenes. Jeg tror, at i et saadant Udvalg vil Rigsdagen kunne forlange at faa de Oplysninger om hele dette Forhold, som kan skaffes, men som mærkelig nok ikke hidtil er fremskaffet. Der vil man kunne faa dem og faa dem i en saadan Form, at denne højst uheldige Strid snart kan afsluttes.

I øvrigt vil jeg sige, at medens man forbereder Genoprettelsen af Rigsdagens Valutaudvalg, saa forekommer det mig rigtigt, at man straks i den almindelige Lovgivning træffer Forberedelser til at ændre de Forhold, der i denne Lovgivning er hindrende i Vejen for Brug af de tyske Valutaattester, der er Tale om. Forholdet er jo det, at alle disse Restriktioner, baade vore egne og Udlandets, ikke alene har afbrudt gamle, naturlige Handelsforbindelser, men de har ogsaa omskabt Forbruget i hvert enkelt Land. I gamle Dage kunde man tale om et ensartet europæisk Forbrug for mange Artikler. Det findes ikke mere. Forholdene inden for de enkelte Lande har udviklet sig saadan under Selvforsyningen, at de Artikler, Industrierne producerer, i mangfoldige Tilfælde ikke mere egner sig til Eksport. Saadan er det i høj Grad gaaet med den tyske Industri, og det er navnlig gaaet saadan under den tyske Valutanød og under de Paabud fra Myndighedernes Side, der dernede Tid efter anden fremkommer om Brug af Erstatningsmateriale i de færdige Industrivarer, der fremstilles.

Der er f. Eks. paa dette Omraade et Paabud om Iblanding i Tekstilstoffer af den saakaldte Cellulosemasse, det samme Produkt, som behandlet paa en anden Maade bruges til Fremstilling af Kunstsilke, men som anvendt som Raamateriale iblandet i almindelige billige Beklædningsstoffer er et Fyldmateriale, som Tyskland selv kan producere, og som sparer dem Indførsel af ikke saa ringe Kvanta Tekstilmateriale. Der er paabudt stigende procentuel Anvendelse af dette Erstatningsmateriale i Væveriindustrien, og det har medført, at den væsentligste Del af den tyske Væveriindustri naturligvis arbejder efter disse Linier, ogsaa den Eksportindustri, hvis Kunder kan bruge netop saadanne billige Artikler, som Udlandet i væsentlig Grad tidligere købte fra Tyskland. Men her i Danmark kan vi ikke anvende disse billige og hurtigt fremstillede tyske Tekstilvarer af den simple